

T.C
YARGITAY
Ceza Genel Kurulu

Esas No :
2017/11-211

Karar No :
2017/259

Tebli name :
2012/200544

Y A R G I T A Y K A R A R I

Kararı veren

Yargıtay Dairesi : 11. Ceza Dairesi
Mahkemesi : KAR İYAKA 6. Asliye Ceza
Günü : 28.05.2012
Sayısı : 438-466
Davacı : K.H.
Ma dur : Selahattin Saydut
Katılan : HSBC Bank A. .
Sanık : Nuhan Demirta
Temyiz Edenler : Sanık ve Cumhuriyet savcısı

Sanık Nuhan Demirta hakkında özel belgede sahtecilik ve nitelikli dolandırıcılık suçlarından açılan kamu davalarında yapılan yargılama sırasında, Kar ıyaka 2. A ır Ceza Mahkemesince 27.01.2011 gün ve 333-28 sayı ile, sanı ın iddianamede nitelikli dolandırıcılık olarak nitelendirilen eyleminin banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması suçunu olu turabilece i gerekçesiyle verilen görevsizlik kararı üzerine dosyanın gönderildi i Kar ıyaka 6. Asliye Ceza Mahkemesince 29.06.2011 gün ve 116-256 sayı ile, sanı ın iddianamede özel belgede sahtecilik olarak nitelendirilen eyleminin sahte kredi kartı üretme suçunu olu turdu u kabul edilerek TCK'nun 245/2, 62 ve 52. maddeleri uyarınca 2 yıl 6 ay hapis ve 80 Lira adli para cezası ile cezalandırılmasına, sahte olu turulan kredi kartını kullanmak suretiyle kendisine yarar sa lama suçundan ise TCK'nun 245/3, 43/1, 62 ve 52. maddeleri uyarınca 4 yıl 2 ay hapis ve 100 Lira adli para cezası ile cezalandırılmasına, her iki suç yönünden TCK'nun 53 ve 63. maddeleri uyarınca hak yoksunlu una ve mahsuba karar verilmi tir.

Hükümlerin sanık tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 11. Ceza Dairesince 01.03.2012 gün ve 11838-2666 sayı ile;

“Sanı ın, ikâyetçi Selahattin Saydut adına tanzim edilmi sahte nüfus cüzdanı ile katılan HSBC Bankasının Kar ıyaka ubesine müracaatla, ikâyetçi adına kredi kartı sözleşmesi imzalayıp bankadan temin etti i sahte kredi kartıyla 24.07.2008 tarihine kadar farklı

zamanlarda harcama ve nakit çekme i lemlerini gerçeikle tirerek haksız menfaat temin etmesi ekinde gerçeikle ti i iddia ve kabul olunan eylemlerinin küll halinde zincirleme olarak 5237 sayılı TCK'nun 245/3. maddesinde düzenlenen 'sahte olu turulan veya üzerinde sahtecilik yapılan banka veya kredi kartını kullanarak kendisine veya ba kasına yarar sa lama' suçunu olu turdu u gözetilmeden, sanık hakkında ayrıca 5237 sayılı TCK'nun 245/2. maddesinden de mahkûmiyet hükmü tesis edilerek fazla cezaya hükmolunması” isabetsizli inden bozulmasına oyçoklu uyla karar verilmi ,

Daire Üyesi H. U ur; "5237 sayılı TCK'nun 245. maddesinde 'banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması' suçları düzenlenmi tir. Maddenin ilk halindeki birinci fıkrada, ba kasına ait bir banka veya kredi kartını, her ne suretle olursa olsun ele geçirerek veya elinde bulundurarak, kart sahibinin veya kartın kendisine verilmesi gereken ki inin rızası olmaksızın kullanmak veya kullandırtmak suretiyle kendisine veya ba kasına yarar sa lamak fiilleri; ikinci fıkrada ise sahte olu turulan veya üzerinde sahtecilik yapılan bir banka veya kredi kartını kullanarak kendisine veya ba kasına yarar sa lamak fiilleri suç olarak düzenlenmi ti. Görüldü ü gibi ilk fıkrada gerçek, ikinci fıkrada ise sahte olu turulan veya üzerinde sahtecilik yapılan bir banka veya kredi kartı söz konusu olmasına ra men her iki fıkrada da suçun olu ması için failin kendisine veya ba kasına yarar sa laması gerekmektedir. Bir ba ka ifadeyle ister ba kasına ait gerçek bir kart, isterse sahte bir kart olsun, bir ekilde ele geçirilip bulundurulsa da 'yarar sa lama' unsuru gerçeikle medikçe maddedeki suçlar olu mamaktaydı.

Madde gerekçesinde belirtildi i gibi 'banka veya kredi kartlarının hukuka aykırı olarak kullanılması suretiyle çıkar sa lanmasını önlemek ve faileri cezalandırmak' amaçlansa da banka ve kredi kartlarının sahte belgelerle temini veya tamamen sahte kart üretmenin günümüz teknolojisi ile kolaylıkla mümkün olması, bu kartlarla yaygın bir ekilde alı veri yapıp, nakit temin etmenin çok kolay olması 'gerçe i' kar ısında; kanun koyucu 5377 sayılı Yasa ile TCK'nun 245. maddesine bugünkü 2. fıkrayı eklemeye ihtiyaç duymu tur.

Böylece 5377 sayılı Yasa ile de i ik TCK'nun 245. maddesinin 2. fıkrasına göre; 'Ba kalarına ait banka hesaplarıyla ili kilendirilerek sahte banka veya kredi kartı üretmek, satmak, devretmek, satın almak veya kabul etmek' eylemleri de suç olarak düzenlenmi tir. De i iklik gerekçesinde de 'Ba kalarına ait banka hesaplarıyla ili kilendirilerek üretilen sahte banka veya kredi kartlarının ticari amaçlı olarak piyasaya sürülmesi kar ısında, bu fiilleri yaptırma ba lamak amacıyla maddeye yeni ikinci fıkra eklenmek, ...suretiyle' maddenin kabul edildi i belirtilmi tir. (TBMM Dönem:22, Yasama Yılı:3, S. Sayısı: 901, www.tbmm.gov.tr/sirasayi/donem22/yil01/ss901m.htm) Görüldü ü gibi kanun koyucu, 245. maddede bir bo lu u ve bu bo lu un do uraca ı tehlikeleri görerek; benimsedi i suç ve ceza siyaseti gere i bir tehlike suçu olarak 2. fıkrayı maddeye eklemi tir.

Ö retide TCK'nun 245. maddesine eklenen 2. fıkrada, seçimli hareketli suçun söz

konusu oldu u, bu açıdan ba kalarına ait banka hesaplarıyla ili kilendirilmi olmak (kullanılabilecek ekilde irtibatlandırmak) artıyla sahte banka veya kredi kartı üretmek, satmak, devretmek, satın almak veya kabul etmek eylemlerinden birinin yeterli oldu u, suçun olu ması için kartın kullanılmasının gerekmedi i, suçun bir tehlike suçu oldu u, faile bir yarar sa lanmasının veya ma durun zarara u rmasının gerekmedi i, bu suçun 3. fıkradaki suçla birlikte i lenmesi halinde iki ayrı suçun olu aca ı belirtilmi tir. (Yorumlu Uygulamalı TCK (2010) Ya ar/Gökcan/Artuç, Cilt V, s. 6806-6807, Parlar/Hatipo lu, TCK Yorumu (2007), Cilt 2, s. 1706, Özbeke, Veli Özer, Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması Suçu (TCK m. 245), Bili im Hukuku, T.C. Yargıtay Ba kanlı ı (2008), s. 109-111, Ta demir, Kubilay, Bili im, Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması ve Dolandırıcılık Suçları (2009), s. 342-343)

Bugüne kadar uygulama da, kanun koyucunun amacına ve ö retideki dü üncelere paralel olarak yerle mi tir. Bu suçların temyiz incelemesini yapan Yargıtay 11. Ceza Dairesinin kararları bu yöndedir...

Bu tespit ve açıklamalar ı ı nda somut olaya gelindi inde;

Sanı nın, yakınan Selahattin Saydut adına olu turulan sahte kimlikle katılan HSBC Bank Kar ıyaka ubesine müracaatla çıkarttırıp teslim aldı ı kredi kartı ile farklı tarihlerde birçok kez alı veri yapıp nakit para çekmek eklindeki eylemlerinin, 5237 sayılı TCK'nun 245. maddesinin 2. fıkrasında düzenlenen 'sahte banka ve kredi kartı üretmek' ve aynı maddenin 3. fıkrasında düzenlenen 'sahte olu turulan kredi kartını zincirleme biçimde kullanmak suretiyle yarar sa lamak' suçlarını olu turdu unu ve bu olu a uygun olarak yerel mahkemece sanık hakkında her iki suçtan ayrı ayrı verilen mahkûmiyet hükümlerinin yasaya uygun olup onanması gerekti i" dü üncesiyle kar ı oy kullanmı tır.

Yerel mahkeme ise 28.05.2012 gün ve 438-466 sayı ile;

"Dava konusu olan olayda sanık...,

1-a) Yakınan Selahattin Saydut'un kimlik bilgilerini içeren ve kendi foto raftı yer alan, aldatma yeterlili i bulunan bir nüfus cüzdanı düzenlemi ya da düzenlenmesini sa lamı ,

b) Bu kimlikle ba vurarak Bergama'da vergi yükümlülü ü olu turmu ,

c) Daha sonra HSBC Bank Kar ıyaka ube Müdürlü üne ba vurarak kredi kartı sözleşmesi düzenlemi ,

d) Selahattin Saydut adına banka tarafından düzenlenmi banka kredi kartını teslim almı tır.

2- Sonrasında bu ekilde düzenlenmi kredi kartını... kullanmaya ba lamı , ödemelerin yapılmaması nedeniyle kartın kullanıma kapatıldı ı a amaya kadar farklı tarihlerde kredi kartı ile nakit para çekme ya da alı veri lerde kullanma biçiminde kartı birden çok kez kullandı ı ve 30.12.2009 tarihi itibarıyla borcun 2.280 Lira olup ödenmemesi nedeniyle kart kullanıma

kapatılarak, Selahattin Saydut hakkında banka tarafından icra takibi yapılmakla, Selahattin Saydut'un yapmı oldu u ba vuru üzerine soru turmaya ba lanmı ve sanı a ula ilmi tir.

Saptanan bu eylemlerin TCK'nun 245/2 ve 245/3, 43/1. maddeleri kapsamına giren iki ayrı suç mu, yoksa 245/1, 43/1. maddeleri kapsamına giren tek suç mu olu turdu u konusunda mahkememizle Yargıtay 11. Ceza Dairesi ço unlu u arasında uyu mazlık bulunmaktadır.

Örnek olarak belirtmek gerekir ise, Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 08.12.2009 gün ve 153-285; 29.03.2011 gün ve 2010/249-2011/24 sayılı ilamlarında belirtmi oldu u gibi, 5237 sayılı TCK'nun hazırlanmasında esas alınan asıl kural gerçek içtima olup, 'kaç fiil varsa o kadar suç, kaç suç varsa o kadar ceza' söz konusudur. Nitekim Adalet Komisyonu raporunda bu husus; 'Ceza hukukunun temel kurallarından birisi, 'kaç fiil varsa o kadar suç, kaç suç varsa o kadar ceza vardır' ekinde ifade edilmektedir. Bunun istisnaları, suçların içtimal bölümünde belirlenmi tir. Bu istisnalar dı nda, i lenen her bir suçla ilgili olarak ayrı ayrı cezaya hükmedilecektir. Böylece verilen her bir ceza, ba ımsızlı nı koruyacaktır.' ekinde ifade edilmi tir (TBMM Adalet Komisyonunun 03.08.2004 gün ve 1/593-60 sayılı Raporu). Bu kuralın istisnaları ise; 5237 sayılı TCY'nun 'suçların içtimal' bölümünde, 42 (bile ik suç), 43 (zincirleme suç) ve 44. (fikri içtima) maddelerinde düzenlenmi tir.

TCK'nun hazırlanmasında esas olan gerçek içtima kuralının istisnaları olan bu üç madde açısından dava konusu fiillerin de erlendirilmesi gerekmektedir.

TCK'nun 44. maddesinde düzenlenen fikri içtima hükmünün uygulanabilmesi için, sanı n yargulamaya konu olan fiilin tek olması gerekir. Dava konusu olayda ise yukarıda da belirtildi i gibi farklı tarihlerde gerçekleşen birden çok fiil söz konusu oldu undan, somut olayda 44. madde hükmünün uygulanması mümkün de ildir.

TCK'nun 42. maddesinde düzenlenen bile ik suç hükmünün uygulanabilmesi için ise, farklı fiillerle gerçekleşen birden çok suçun bulunması ve bu suçlardan birinin di erinin unsuru veya a ırla tırıcı nedeni olması gerekir.

Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 03.02.1984 gün ve 322-64 sayılı, 25.02.1985 gün ve 245-106 sayılı ve 12.10.1987 gün ve 309-447 sayılı ilamlarında belirtildi i gibi,

Bir suçun di er bir suçun unsuru olması durumunda, bile ik suç meydana getiren ve onun parçalarını olu turan suçun niteli i de i mekte ve ortaya ba ka nitelikte ba ımsız bir suç çıkmaktadır. Unsur olan suç niteli ini kaybetti inden ortada tek suç bulunmakta ve bu nedenle tek suçun cezası verilmektedir. Bu durumda suçlar arasında zorunluluk ili kisi söz konusudur.

Bir suçun di er suçun a ırla tırıcı nedeni olması durumunda ise, a ırla tırıcı neden ba ımsızlı nı kaybederek di eri içerisinde erimektedir. Bu hükmün uygulanabilmesi için ba ımsızlı nı kaybeden suçun, di er bir suçun a ırla tırıcı nedeni oldu unun kanunda açıkça

gösterilmesi gerekir. Kanunda sadece ba ka bir suç i lemek veya bir suçtan hasıl olan çıkarı korumak yahut i lenen suç u gizlemek amacını ba ka bir suçun a ırla tırıcı nedeni olarak saydı ı hallerde, belirli bir suç açık ekilde yasada gösterilmedi i için bile ik suçtan söz edilmesi mümkün de ildir.

Yargılama konusu olan olay bu açıklama çerçevesinde de erlendirildi inde, TCK'nun 245/2. maddesinde düzenlenen sahte kredi kartı üretme suçu, 245/3. maddede düzenlenen suçun unsuru olmadı ı gibi a ırla tırıcı neden olarak kabul edilmesi de mümkün de ildir. Bu nedenle somut olayda TCK'nun 42. maddesinde düzenlenen bile ik suç hükümlerinin uygulanması da mümkün de ildir.

Son olarak bozma kararında belirtilen ve TCK.'nun 43. maddesinde düzenlenen zincirleme suç hükümleri açısından de erlendirilme yapılması gerekmektedir.

Zincirleme suç hükmünün uygulanabilmesi için;

- a) Birden çok suçu olu turan fiillerin aynı suç i leme kararına dayalı olması,
- b) Suçların de i ik zamanlarda i lenmesi,
- c) Suçların bir ki iye yönelik olması,
- d) Gerçekle tirilen fiillerin aynı suçu olu turması gerekir.

Bir suçun temel ekli ile daha a ır veya daha az cezayı gerektiren nitelikli halleri aynı suç sayılır.

TCK'nun 245. maddesi yasanın ilk halinde sadece iki fıkradan olu maktaydı. Maddede 1. fıkroda ba kasına ait banka veya kredi kartını izinsiz kullanarak haksız çıkar sa lama, 2. fıkroda ise sahte olu turulan veya üzerinde sahtecilik yapılan bir banka veya kredi kartını kullanarak haksız çıkar sa lama fiilleri suç olarak düzenlenmi iken,

5377 sayılı Yasa ile 1. fıkradan sonra 2. fıkra olarak 'Ba kalarına ait banka hesaplarıyla ili kilendirilerek sahte banka veya kredi kartı üreten, satan, devreden, satın alan veya kabul eden ki i üç yıldan yedi yıla kadar hapis ve onbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır' hükmü konulmu , Yasanın ilk halinde 2. fıkra olarak düzenlenen hüküm yapılan ekleme sonrasında 3. fıkra olarak yer almı , maddeye 4. fıkra olarak mal varlı na yönelik bir kısım suçlarda uygulanmakta olan TCK'nun 167. maddesi hükmüne benzer bir fıkra eklenmi ve sonrasında da 5560 sayılı Kanun ile 5. fıkra hükmü eklenilerek etkin pi manlık hükümlerinin maddenin 1. fıkrasında düzenlenen suç açısından uygulanabilmesi olana ı sa lanmı tır.

Zincirleme suçun söz konusu olabilmesi için aranan ko ullar açısından inceleme yapıldı nda;

a) TCK'nun 245/2. maddesinde düzenlenen suçun ma duru, ilgili banka tüzel ki ili i, 245/3. maddesinde düzenlenen suçun ma duru ise hesabı ile ili kilendirilerek sahte banka ya da

kredi kartı üretilen, sahte belgelerle adına sahte banka ya da kredi kartı olu turulması sa lanan ya da üzerinde sahtecilik yapılan banka ya da kredi kartı sahibi gerçek ya da tüzel ki i oldu undan, suçların aynı ki iye yönelik olarak i lenmi oldu undan söz edilemeyece i gibi,

b) TCK'nun 245/2 ve 245/3. maddelerinde düzenlenen suçların birbirinden ba ımsız suçlar oldu u, 3. fıkra düzenlenen suçun 2. fıkra düzenlenen suçun nitelikli hali olmadı ı;

Bu konunun ö retide de kabul edildi i (Osman Ya ar - Hasan Tahsin Gökcan- Mustafa Artuç, Türk Ceza Kanunu - Cilt V., Adalet Yayınları, Ankara 2010, Sf. 6808-9; Prof. Dr. Veli Özer Özbek, Yrd. Doç. Dr. M. Nihat Kanbur, Dr. Koray Do an, Ara . Görev Pınar Bacaksız, Ara Gör lker Tepe-Türk Ceza Kanunu Özel Hükümler- Seçkin Yayınevi Ankara 2010 - Sf. 954-5...)

Bu nedenlerle somut olayda, gerek suçların aynı ki iye yönelik olarak i lenmesi ko ulunun ve gerekse TCK'nun 245/2 ve 245/3. fıkralarında düzenlenen suçların, ba ımsız suç düzenlemeleri olup, birbirlerinin nitelikli halleri olmadı ı, aynı suçun birden çok kez i lenmi olmasından da söz edilemeyece i ve zincirleme suç hükümlerinin uygulanması mümkün de ildir.

Kar ı oy yazısında da belirtildi i gibi Yargıtay 11. Ceza Dairesinin 2007, 2008, 2009, 2010 ve 2011 yıllarında verdi i tüm kararlar da TCK'nun 245. maddesinin 2 ve 3. fıkralarında düzenlenen suçların ayrı ayrı suçlar oldu una ili kindir ve bu kararlar Dairenin yerle mi içtihadı niteli ini kazanmı tır.

Son olarak Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 27.05.2008 gün ve 87-150 sayılı ilamındaki yargılamaya konu olan suçun 20.04.2000 tarihinde i lenmi olması ve 5237 sayılı Kanunun 245. maddesinin ilk halinde sahte banka ya da kredi kartı üretme fiilini düzenleyen 2. fıkra hükmü bulunmadı ndan, bu kararda yer alan ve eylemi TCK'nun 245/3. maddesi kapsamında de erlendiren kabulünün, 5377 sayılı Kanun ile 2. fıkra hükmünün eklenmi olması nedeniyle uygulanması ve ba layıcı kabul edilmesi de mümkün de ildir.

Yukarıda açıklanan nedenlerle somut olayda sanı n eylemlerinin TCK'nun 245/2 ve 245/3. maddeleri kapsamına giren iki ayrı suç olu turdu u" gerekçesiyle bozma kararına direnmi tir.

Bu hükümlerin de sanık ve Cumhuriyet savcısı tarafından temyiz edilmesi üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Ba savcılı ının 14.11.2013 gün ve 200544 sayılı "onama" istekli tebli namesiyle Yargıtay Birinci Ba kanlı ına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca 07.12.2016 gün ve 769-973 sayı ile; 6763 sayılı Kanunun 38. maddesi ile 5320 sayılı Kanuna eklenen geçici 10. madde uyarınca kararına direnilen daireye gönderilmi , aynı madde uyarınca inceleme yapan Yargıtay 11. Ceza Dairesince 22.02.2017 gün, 155-1240 sayı ve oyçoklu uyla direnme kararının yerinde görülmemesi üzerine Yargıtay Birinci Ba kanlı ına gönderilen dosya, Ceza Genel Kurulunca de erlendirilmi ve açıklanan gerekçelerle karara ba lanmı tır.

TÜRK MİLLET ADINA
CEZA GENEL KURULU KARARI

Eylemlerin gerçekleştirilmesi ve sübutuna ilişkin bir uyuşmazlık ve bu kabulde dosya kapsamı itibarıyla herhangi bir isabetsizlik bulunmayan somut olayda, Özel Daire ile yerel mahkeme arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; sanığın, bankasına ait banka hesabıyla ilişkilendirilerek oluşturulmasını sağlamak amacıyla sahte kredi kartını kullanmak suretiyle kendisine çıkarılan kartın ayrı ayrı TCK'nun 245. maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında düzenlenen suçlarını, yoksa bir bütün halinde aynı maddenin üçüncü fıkrasında düzenlenen suçunu mu oluşturacağını belirlenmesine ilişkinidir.

İncelenen dosya kapsamından;

Sanığın, mağdur Selahattin Saydut adına düzenlenen sahte nüfus cüzdanını kullanmak suretiyle katılan bankayla 15.11.2007 düzenlenmiş tarihli sahte bir kredi kartı sözleşmesi yapıp, bu sözleşmeye istinaden katılan bankanın Karşıyaka şubesi aracılığıyla mağdur adına sahte bir kredi kartı üretilmesini sağladıktan sonra kartın borç nedeniyle kapatıldıktan sonra 24.07.2008 tarihine kadar farklı zamanlarda nakit para çekmek ve alışveriş yapmak suretiyle kendisine yarar sağladığı,

UYAP üzerinden yapılan incelemeye göre; sanığın Bergama 1. Ceza Mahkemesinin 01.02.2013 gün ve 77-15 sayılı kararı ile, mağdur Selahattin Saydut adına sahte nüfus cüzdanı düzenlemek ve bu sahte nüfus cüzdanını kullanmak suretiyle resmi belgede sahtecilik suçundan TCK'nun 204/1 ve 43/1. maddeleri uyarınca 6 yıl 6 ay hapis cezası ile cezalandırıldığı, bu cezanın Yargıtay 8. Ceza Dairesinin 12.02.2014 gün ve 20084-2910 sayılı ilamı ile onanması suretiyle kesinleştiği,

Anlaşılmaktadır.

Uyuşmazlığın isabetli bir şekilde hukuki çözüme kavuşturulabilmesi için öncelikle banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması suçu hakkında açıklamalarda bulunulmalıdır.

01.03.2006 gün ve 26095 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 5464 sayılı Banka Kartları ve Kredi Kartları Kanununun 3. maddesinde, banka kartının; "*mevduat hesabı veya özel cari hesapların kullanımı dahil bankacılık hizmetlerinden yararlanmayı sağlayan kart*", kredi kartının; "*nakit kullanımı gerekmeksizin mal ve hizmet alımı veya nakit çekme olanağı sağlayan basılı kartı veya fizikî varlığı bulunmayan kart numarasını*", kart hamilinin; "*banka kartı veya kredi kartı hizmetlerinden yararlanan gerçek veya tüzel kişiyi*" ifade ettiği belirtilmiştir. Banka kartının mülkiyet hakkı bankaya, kullanım hakkı ise kart hamiline aittir. Banka kartına sahip olabilmek için, kart hamilinin öncelikle bankada bir mevduat hesabının veya özel cari hesabının bulunması gerekli olup, bu kart, kart hamilinin ATM cihazları üzerinden kendi hesabına ulaşmasını, hesabından para çekmesini, havale ve diğer bankacılık işlemlerini yapmasını sağlamaktadır. Kredi kartı ise, bankalar ve kart çıkarmaya

yetkili kurulu ların mü terilerine belirli limitler dahilinde açtıkları krediler ile nakit kullanmaksızın mal veya hizmet alımı veya nakit kredi çekme olana ı sa lamak için verdikleri ödeme aracıdır.

765 sayılı TCK'nda kar ılı ı bulunmayan "banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması" suçunu düzenleyen 5237 sayılı TCK'nun 245. maddesi;

"1- Ba kasına ait bir banka veya kredi kartını, her ne surette olursa olsun ele geçiren veya elinde bulunduran kimse, kart sahibinin veya kartın kendisine verilmesi gereken ki inin rızası olmaksızın bunu kullanarak veya kullandırarak kendisine veya ba kasına yarar sa larsa, üç yıldan altı yıla kadar hapis ve adli para cezası ile cezalandırılır.

2- Sahte olu turulan veya üzerinde sahtecilik yapılan bir banka veya kredi kartını kullanmak suretiyle kendisine veya ba kasına yarar sa layan ki i, fiil daha a ır cezayı gerektiren ba ka bir suç olu turmadı ı takdirde, dört yıldan yedi yıla kadar hapis cezası ile cezalandırılır." ekinde iken,

08.07.2005 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlü e giren 5377 sayılı Kanununun 27. maddesiyle;

"(1) Ba kasına ait bir banka veya kredi kartını, her ne suretle olursa olsun ele geçiren veya elinde bulunduran kimse, kart sahibinin veya kartın kendisine verilmesi gereken ki inin rızası olmaksızın bunu kullanarak veya kullandırtarak kendisine veya ba kasına yarar sa larsa, üç yıldan altı yıla kadar hapis ve be bin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.

(2) Ba kalarına ait banka hesaplarıyla ili kilendirilerek sahte banka veya kredi kartı üreten, satan, devreden, satın alan veya kabul eden ki i üç yıldan yedi yıla kadar hapis ve onbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.

(3) Sahte olu turulan veya üzerinde sahtecilik yapılan bir banka veya kredi kartını kullanmak suretiyle kendisine veya ba kasına yarar sa layan ki i, fiil daha a ır cezayı gerektiren ba ka bir suç olu turmadı ı takdirde, dört yıldan sekiz yıla kadar hapis ve be bin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.

(4) Birinci fıkrada yer alan suçun;

a) Haklarında ayrılık kararı verilmemi e lerden birinin,

b) Üstsoy veya altsoyunun veya bu derecede kayın hısımlarından birinin veya evlat edinen veya evlâtlı ın,

c) Aynı konutta beraber ya ayan karde lerden birinin,

Zararına olarak i lenmesi hâlinde, ilgili akraba hakkında cezaya hükmolunmaz." olarak de i tirilmi ,

19.12.2006 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlü e giren 5560 sayılı Kanununun 11. maddesiyle de; "(5) Birinci fıkra kapsamına giren fiillerle ilgili olarak bu Kanunun malvarlı na kar ı suçlara ili kin etkin pi manlık hükümleri uygulanır." fıkrası eklenmek

suretiyle madde son halini almı tır.

TCK'nun 245. maddesinin gerekçesinde; “*Madde, banka veya kredi kartlarının hukuka aykırı olarak kullanılması suretiyle bankaların veya kredi sahiplerinin zarara sokulmasını, bu yolla çıkar salanmasını önlemek ve failleri cezalandırmak amacıyla kaleme alınmı tır...*” denilmek suretiyle, bu suçun kanuna konulmasının amacı (ratio legis) açıklanmı tır. 5377 sayılı Kanunun 27. maddesinin gerekçesinde ise, “*ba kalarına ait banka hesaplarıyla ili kilendirilerek üretilen sahte banka veya kredi kartlarının ticari amaçlı olarak piyasaya sürülmesi kar ısında, bu fiilleri yaptırma ba lamak amacıyla...*” ekindeki açıklama ile ikinci fıkranın maddeye eklendi i vurgulanmı tır.

TCK'nun 245. maddesinin ikinci fıkrasında düzenlenen suçun konusu, sahte olarak üretilmi banka veya kredi kartıdır. Bu nedenle sahtecili in banka veya kredi kartında yapılmı olması gerekir. Kredi kartı sözleşmesinde sahtecilik yapılması eylemi bu madde kapsamında de il, 5464 sayılı Kanunun 37/2. maddesi kapsamında de erlendirilir. Yargıtay uygulamaları da bu yöndedir.

Burada seçimlik hareketli bir suç söz konusu olup buna göre; sahte banka veya kredi kartının üretilmesi, sahte üretilmi banka veya kredi kartının sahte oldu u bilinerek satılması, devredilmesi, satın alınması ya da kabul edilmesi ekinde belirlenen seçimlik hareketlerden en az birisinin gerçekleşmesi gerekmektedir.

Bir banka veya kredi kartının üretilmesi, tamamen yeni bir kart olu turulması, kartın kopyalanması veya ço altılması ekinde kar ımıza çıkabilmektedir. Satmak, banka veya kredi kartını belli bir bedel veya de er kar ılı ı alıcıya vermek; satın almak, belli bir bedel kar ılı ı banka veya kredi kartını almak; devretmek, banka veya kredi kartını belli bir bedel almaksızın ba kasına vermek; kabul etmek ise banka veya kredi kartını belli bir bedel ödemeksizin almak anlamlarına gelir.

TCK'nun 245/2. maddesindeki suçun olu umu için kartın sahte olarak düzenlenmesi eyleminin fail tarafından gerçekleşmesi gerekmektedir. Failin sahte belgelerle ba vurarak, ba kası veya olmayan bir kimse adına bankaya kart düzenletmesi durumu da, bu fıkradaki üretim tabiri içinde de erlendirilecek ve di er unsurların varlı ı halinde bahsedilen suç olu acaktır. (Osman Ya ar - Hasan Tahsin Gökcan - Mustafa Artuç, Yorumlu - Uygulamalı Türk Ceza Kanunu, Adalet Yayınevi, 2. Bası, Ankara, 2014, s.7348)

Ayrıca, bu suçun olu abilmesi için sahte banka veya kredi kartının ba kalarına ait banka hesaplarıyla ili kilendirilerek üretilmesi veya bu ekinde üretilen kartın satılması, devredilmesi, satın alınması ya da kabul edilmesi gerekmektedir. Hiçbir banka hesabıyla ili kilendirilmeyen bir kartın üretilmesi veya kendisine kart verilmeyen ki inin kendi hesabıyla irtibatlandırarak kart üretmesi hallerinde bu suç olu mayacaktır.

Bu fıkrada düzenlenen suç bir tehlike suçu olup, belirtilen seçimlik hareketlerle elde

edilen banka veya kredi kartının aynı zamanda kullanılmasına gerek yoktur.

TCK'nun 245. maddesinin üçüncü fıkrasında ise, sahte olu turulan veya üzerinde sahtecilik yapılan bir banka veya kredi kartının kullanılması suretiyle kendisine veya ba kasına yarar sa lama suçu düzenlenmiştir. Burada sözü edilen yararın, suçun i leni ekli de göz önünde bulunduruldu unda “ekonomik” bir yarar olaca ı söylenebilir. Bu fıkradaki suçun olu ması için ilk art, banka veya kredi kartının sahte olarak üretilmi veya üzerinde sahtecilik yapılmı olmasıdır. Bu sahtecilik ikinci fıkrada düzenlendi i ekilde bir sahtecilik olabilece i gibi bir banka hesabıyla ili kilendirilmemi bir kart üzerinde yapılan bir sahtecilik de olabilir. Bu fıkranın uygulanabilmesi için, sahte kartın kullanılmı olması da gerekir. Suçun tamamlanması için failin bu kullanımla, kendisine veya ba kasına bir yarar sa laması gerekir. (Osman Ya ar - Hasan Tahsin Gökcan - Mustafa Artuç, a.g.e., s.7350-7351)

Ki inin gerçe e aykırı bilgi veya belgelerle bankaya ba vurarak sahte bir banka veya kredi kartı olu turulmasını sa laması halinde TCK'nun 245. maddesinin ikinci ve üçüncü fıkraları anlamında sahte karttan söz edilemeyece i ö retide savunulmu ise de, (Do an Soyaslan, Ceza Hukuku Özel Hükümler, Yetkin Yayınları, 10. Baskı, Ankara, 2014, s.721) ba vuruya uygun ekilde üretilen kartın, içermi oldu u bilgilerin gerçe e aykırı olması nedeniyle sahte oldu u kabul edilmelidir. (Mehmet Emre Yıldız, Banka veya Kredi Kartlarının Kötüye Kullanılması Suçu, Adalet Yayınevi, Ankara, 2015, s.252-253). Nitekim Yargıtay Ceza Genel Kurulunun 27.05.2008 gün ve 87-150 sayılı kararında da aynı sonuca ula ılmıştır.

Uyu mazlı ın sa hlıklı bir hukuki çözüme kavu turulabilmesi için "*görünü te içtima*" ve "*geçitli suç*" kavramlarına da de inilmesi gerekmektedir.

"Görünü te içtima", çe itli normların aynı fiille ilgili görünmelerine ra men, aslında bunlardan yalnız birinin uygulanabilmesidir. (Kayıhan çel, Suçların çtimalı, stanbul, 1972, s.167) Görünü te içtima kanunda düzenlenmemi tir, ancak ceza normlarının birbirleriyle olan ili kisi ve bunların yorumundan aynı fiille ilgili görülen çe itli normlardan sadece birinin uygulanabilece i sonucuna varmak mümkün oldu undan, kanun koyucunun görünü te içtima ekillerine yer vermesi gerekmemektedir. (Mahmut Koca- lhan Üzülmez, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, Seçkin Yayınevi, Ankara, Eylül 2015, 8. Bası, s.519).

Görünü te içtima hâlinde gerçekte sadece bir norm ihlal edilmekte olup; di er normların ihlali sadece görünü tedir. Çünkü suç tiplerine ili kin normların hepsi fiilin haksızlık muhtevasını tümü ile kapsamakla beraber gerçekte uygulanacak olan norm, haksızlık muhtevası itibarı ile di er normları da tüketmekte, tüm normlar haksızlık ili kisi bakımından tamamen örtü mektedir. Dolayısıyla, normlardan sadece biri gerçekte uygulanma kabiliyetine sahiptir. (Neslihan Göktürk, Fikri çtima, Adalet Yayınevi, Ankara 2013, s. 73-74)

Görünü te içtima hâllerinde hangi hükmün uygulanması gerekti i, "*tüketen-tüketilen norm ili kisi*", "*özel normun önceli i*" ve "*yardımcı (tali) normun sonralı ı*" gibi ilkelere göre

belirlenmektedir.

Bir ceza normu bir veya daha fazla ba ka ceza normlarını bünyesine almı ise "tüketen-tüketilen norm ili kisi"nden söz edilir. Bu durumda normları bünyesine alan ceza normu, di er normları tüketmektedir. Bu takdirde fiile sadece tüketen norm uygulanabilecektir. TCK'nun 42. maddesinde tanımlanmı olan "bile ik suç" tüketen-tüketilen norm ili kisinin tipik görünümünden birisidir. Örne in; ya ma suçu, hırsızlık ve cebir/tehdit suçlarını bünyesinde barındırmakta, ba ka bir anlatımla o suçları tüketmektedir.

Genel norm ile aynı hukuki yararı koruyan özel norm, genel normun tüm unsurlarını ta imakla birlikte genel normda yer almayan özel bazı unsurları da ihtiva etmektedir. Böyle bir durumda "özel normun önceli i" ilkesi uyarınca olaya genel norm de il özel norm uygulanacaktır. Suçun temel ve nitelikli hâlleri arasındaki ili ki, özgü suç ve genel suç arasındaki ili ki ile genel ve özel kanun arasındaki ili ki, özel-genel norm ili kisi içinde de erlendirilmektedir. (M. Emin Artuk-A. Gökçen- A. Caner Yenidünya, Ceza Hukuku Genel Hükümler, 8. Bası, Adalet Yayınevi, Ankara, 2014, s. 636; Veli Özer Özbek, Mehmet Nihat Kanbur, Koray Do an, Pınar Bacaksız, Iker Tepe, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, Seçkin Yayınevi, 6. Bası, 2015, s. 612-613; Berrin Akbulut, Ceza Hukuku Genel Hükümler, 3. Bası, Adalet Yayınevi, Ankara, 2016, s. 685-686; Mahmut Koca- Ihan Üzülmöz, Türk Ceza Hukuku Genel Hükümler, Adalet Yayınevi, 8. Bası, Ankara, 2015, s.520). Örne in, 5237 sayılı Kanunda zimmet suçunu düzenleyen 247. madde hükmü genel norm niteli inde iken 5411 sayılı Bankacılık Kanununun 160. maddesinde düzenlenmi olan zimmet suçu özel norm niteli i ta ıdı ndan, Bankacılık Kanunu kapsamındaki bir banka görevlisinin zimmet suçunu i lemesi durumunda özel normun önceli i ilkesi gere ince 5237 sayılı TCK'nun 247. maddesi de il Bankacılık Kanununun ilgili hükmü uygulanmalıdır.

Yardımcı (tali) normlar da, asli normlarla benzer hukuki yararları koruyan normlardır. Bu tür normlar, asli normların tatbik edilemeyece i durumlarda kanunda bo luk olu masını engellemek amacıyla getirilmi düzenlemelerdir. Asli-yardımcı norm ili kisinin oldu u durumda fiile yardımcı norm de il asli norm uygulanacaktır. Bir normun yardımcı norm mu asli norm mu oldu unun, asli normun uygulanamadı ı yerlerde ba vurulan bir norm olmasından anla ılması bir yana, düzenleme içinde, "*fiil daha a ır cezayı gerektiren ba ka bir suç olu turmadı ı takdirde*", "*kanunda ayrıca suç olarak tanımlanan haller dı nda*" ve "*eylemin ba ka bir suç olu turmaması halinde*" gibi ifadelerin yer alıp almamasına göre de belirlenmekte, bu gibi ifadelerin yer aldı ı normların yardımcı norm oldu u kabul edilmektedir. 5237 sayılı TCK'nun 257 ve 261. maddelerinde de benzer ifadeler bulundu undan bu maddelerle getirilen hükümlerin yardımcı norm niteli inde oldukları kabul edilebilir.

Bir normun yardımcı nitelikte oldu u kanun metninden açıkça anla ılıyorsa bunlar "açık yardımcı normlar" olarak isimlendirilir. Açık yardımcı normlar yönünden, kanun metinlerinin

anlam ve kapsamı açık şekilde belli oldu u için sorun kendili inden çözülmektedir. Buna karşılık "örtülü yardımcı normlar"da, kanun metinlerinin gerçek anlam ve kapsamını ortaya koymak amacıyla yorum faaliyetinde bulunularak normlar arasındaki ili ki incelenmekte ve hangi normun asli norm, hangi normun yardımcı norm oldu u belirlenmektedir. Örtülü nitelikteki asli-yardımcı norm ili kisine dayanan görünüşte içtima ekilleri olarak karma suçlar ile geçitli suçlar sayılabilir. "Karma suç", asli-yardımcı norm ili kisinden doğan, di er görünüşte içtima ekillerinin kapsamına girmeyen ve aralarında unsur veya a ırla tırıcı neden ili kisi bulunmayan suçları düzenleyen, farklı hukuksal de erleri koruyan normların aynı olayda görünüşte uygulanabilir durumda olmaları halidir. Failin bir suçu i lemek için aynı hukuki de eri koruyan daha hafif bir suçu i lemek zorunda kaldı ı hallerde ise "geçitli suç" söz konusu olur. Geçitli suçları cezalandırılmayan önceki eylemlerin kapsamında sayılırlar ve bu nedenle bütün cezalandırılmayan önceki eylemlerle birlikte görünüşte içtimanın bir türünü olu tururlar. Bu tip görünüşte içtimada, bir suçun i lenmesi için daha hafif suçu basamak yapmak zorunlulu u vardır ve basamak durumunda bulunan suçu düzenleyen normun yardımcı norm oldu u nedeniyle, a ır suçu düzenleyen normun uygulanması ile yetinilir. Geçitli suçun söz konusu olabilmesi için, görünüşte içtima eden normlar arasında açık nitelikte asli-yardımcı norm ili kisinin bulunmaması, a ır suç ile bu suça ula abilmek için a ılması zorunlu basamak durumunda bulunan hafif suçu düzenleyen normların korudukları hukuki de erlerin aynı nitelikte ve aynı türden olmaları, a ır suçun i lenmesi için mutlaka geçit durumundaki daha hafif bir suçun i lenmesinin gerekmesi, hafif suçun faili ve ma duru ile a ır suçun faili ve ma durunun aynı ki iler olmaları, failin hareketi ile a ırla an neticeler arasında nedensellik ba ımının bulunması ve failin kastının ba langıçtan itibaren a ırla an neticeleri gerçekle tirmeye yönelmi olması gerekir. Bu nedenle fail hareketine taksirle ba lamı ve sonradan kastla devam etmi se veya ba langıçta hafif sonucu gerçekle tirmek istedi i halde daha sonra kastını a ır sonuca yöneltmi se artık geçitli suçtan söz edilemez. (Kayıhan çel, stanbul Ticaret Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, Yıl:7, Sayı:14, Güz 2008, s. 35-49; Kayıhan çel, Suçların içtimalı, Sermet Matbaası, stanbul, 1972, s.226-238)

TCK'nun 245/3. maddesindeki sahte olu turulan veya üzerinde sahtecilik yapılan banka veya kredi kartını kullanmak suretiyle kendisine veya ba kasına yarar sa lama suçunu i lemeyi kasteden failin öncelikle sahte olu turulmu veya üzerinde sahtecilik yapılmı bir banka veya kredi kartına ihtiyacı vardır. Bunun için de, sahte banka veya kredi kartını ya kendisi olu turup üretmek, ya satın almak ya da kabul etmek suretiyle TCK'nun 245/2. maddesinde düzenlenen sahte banka veya kredi kartı üretme, satın alma veya kabul etme suçlarından birini i lemeyi zorunludur. Bu nedenle TCK'nun 245/2. maddesindeki sahte banka veya kredi kartı üretme, satın alma veya kabul etme suçları TCK'nun 245/3. maddesindeki suçu i lemeyi kasteden fail bakımından geçitli suç niteliindedir.

Bu konuda ö retide de; "Sahte banka veya kredi kartını üreten failin kartı kullanarak menfaat sa laması halinde, kartın üretimi suçu, kartın kullanılarak menfaat sa lanması suçu içinde eriyecek, sahte kart üretimi suçu geçit suçu olu turacak ve fail sadece sahte kart kullanma suçundan cezalandırılacaktır. Çünkü fail kullanarak yarar sa lamak için sahte kartı üretmi olmaktadır. Aksi hâlde bir filden iki ceza verilmi olurdu" (Do an Soyaslan, Ceza Hukuku Özel Hükümler, Yetkin Yayınları, Ankara 2014, 10. Bası, s.725), "Buna kar ılık, kartı kullanan ki i, aynı zamanda bunu sahte olarak olu turan ya da üzerinde de i iklik yapan ki i ise, bu takdirde failin ayrıca TCK m. 245/2'den dolayı cezalandırılıp cezalandırılmayaca ı sorunu ortaya çıkar. Bize göre TCK m. 245/2, m. 245/3'ün bir bakıma hazırlık hareketi niteli inde oldu undan, her iki suç arasında tüketen-tüketilen norm ili kisi oldu u söylenebilir" (Durmu Tezcan, Mustafa Ruhan Erdem, R. Murat Önok, Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku, Seçkin Yayınları, 14. Baskı, sf. 1000) ekinde görü ler mevcuttur.

Bu açıklamalar ı ı nda uyu mazlık konusu de erlendirildi inde;

Sanı ın, ma dur Selahattin Saydut adına düzenlenmi sahte nüfus cüzdanını kullanmak suretiyle katılan bankayla sahte bir kredi kartı sözleşmesi yaptı ı, bu sözleşmeye istinaden ma dur adına sahte bir kredi kartının üretilmesini sa layıp eline geçirdi i sahte kredi kartıyla, farklı zamanlarda nakit para çekmek ve alı veri yapmak suretiyle kendisine yarar sa ladı ı olayda; sanı ın kastının ba langıçtan itibaren sahte olu turulan kredi kartını kullanmak suretiyle kendisine yarar sa lama suçunu i lemeye yönelmi olması, bu suçu i leyebilmek için daha hafif nitelikte olan TCK'nun 245/2. maddesindeki sahte kredi kartının üretilmesi suçunu i lemek zorunda kalması hususları birlikte de erlendirildi inde, TCK'nun 245/3. maddesindeki sahte olu turulan kredi kartını kullanmak suretiyle kendisine yarar sa lama suçunu i lemeyi kasteden sanık bakımından TCK'nun 245/2. maddesindeki sahte kredi kartı üretme suçunun geçit suçu niteli inde oldu u, bu nedenle, sanı ın ma dura ait banka hesabı ile ili kilendirilerek olu turulmasını sa ladı ı sahte kredi kartını, bir suç i leme kararının icrası kapsamında de i ik zamanlarda birden fazla kez kullanmak suretiyle kendisine yarar sa laması ekindeki eylemlerinin bir bütün halinde zincirleme biçimde TCK'nun 245/3. maddesindeki suç olu turdu u, sanı ın ayrıca geçit suçu niteli indeki TCK'nun 245/2. maddesindeki suçtan cezalandırılmayaca ı kabul edilmelidir.

Bu itibarla, yerel mahkeme direnme hükmünün, sanı ın ma dura ait banka hesabı ile ili kilendirilerek olu turulmasını sa ladı ı sahte kredi kartını, aynı suç i leme kararının icrası kapsamında de i ik zamanlarda birden fazla kez kullanmak suretiyle kendisine yarar sa laması ekindeki eylemlerinin bir bütün halinde zincirleme ekilde TCK'nun 245/3. maddesindeki suç olu turdu u gözetilmeden, sanık hakkında aynı maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarındaki suçlardan ayrı ayrı mahkûmiyet hükümleri kurulması isabetsizli inden bozulmasına karar verilmelidir.

Ço unluk görü üne katılmayan Ceza Genel Kurulu Ba kanı; "Banka veya kredi kartlarının kötüye kullanılması ba lı ını ta ıyan TCK'nun 245. maddesinin 2. ve 3. fıkralarında:

'...(2) Ba kalarına ait banka hesaplarıyla ili kilendirilerek sahte banka veya kredi kartı üreten, satan, devreden, satın alan veya kabul eden ki i üç yıldan yedi yıla kadar hapis ve onbin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır.

(3) Sahte olu turulan veya üzerinde sahtecilik yapılan bir banka veya kredi kartını kullanmak suretiyle kendisine veya ba kasına yarar sa layan ki i, fiil daha a ır cezayı gerektiren ba ka bir suç olu turmadı ı takdirde, dört yıldan sekiz yıla kadar hapis ve be bin güne kadar adli para cezası ile cezalandırılır...' hükümleri yer almaktadır.

765 sayılı Kanun döneminde kar ılı ı bulunmayan hükmün gerekçesi; 'Madde, banka veya kredi kartlarının hukuka aykırı olarak kullanılması suretiyle bankaların veya kredi sahiplerinin zarara sokulmasını, bu yolla çıkar sa lanmasını önlemek ve failleri cezalandırmak amacıyla kaleme alınmı tır. Banka kartı, bankanın kurdu u sisteme hukuka uygun olarak girmeyi sa lamaktadır. Bu kart, saptanan ve kart sahibince bilinen bir numara marifetiyle, banka görevlisinin yardımı olmadan, kart sahibinin kendi hesabından para çekmesini sa lamaktadır. Kredi kartları ise, banka ile kendisine kart verilen ki i arasında yapılmı bir sözleşme gere ince ki inin bankanın belirli ko ullarla sa ladı ı kredi olana ını kullanmasını sa layan araçtır. te bu kartların kötüye kullanılmaları, söz konusu maddede suç olarak tanımlanmı tır. Maddeye göre a a ıdaki ekillerde gerçekleştirilen hareketler bu suç olu turmaktadır:

1-Ba kasına ait bir banka veya kredi kartının, her ne suretle olursa olsun ele geçirilmesinden sonra, sahibinin rızası bulunmaksızın kullanılması veya kullandırılması ve bu suretle failin kendisine veya ba kasına haksız yarar sa laması,

2-Aynı fiilin, aynı ko ullarla sahibine verilmesi gereken bir banka veya kredi kartının bunu elinde bulunduran kimse tarafından kullanılması veya kullandırılması; söz gelimi kartı sahibine vermekle görevli banka memurunun kartı kendi veya ba kası yararına kullanması,

Aslında hırsızlık, dolandırıcılık, güveni kötüye kullanma ve sahtecilik suçlarının ratio legislerinin tümünü de içeren bu fiillerin, duraksamaları ve içtihat farklılıklarını önlemek amacıyla, ba ımsız suç haline getirilmeleri uygun görülmü tür.

Maddenin ikinci fıkrasına göre; birinci fıkrada belirtilen fiillerin, olu turulmu sahte bir banka veya kredi kartını kullanmak suretiyle i lenmesi, daha a ır bir ceza ile cezalandırılmayı gerektirmektedir. Ancak, bu fıkra hükmüne istinaden cezaya hükmedilebilmesi için, fiilin daha a ır bir cezayı gerektiren bir suç olu turmaması gerekir.' eklindedir.

08.07.2005 tarihinde yürürlü e giren 5377 sayılı Kanunla maddeye eklenen ikinci fıkranın de i iklik gerekçesinde ise; 'Ba kaların ait banka hesabıyla ili kilendirilerek üretilen sahte banka veya kredi kartlarının ticari amaçlı olarak piyasaya sürülmesi kar ısında bu fiilleri

yaptırma ba lamak amacıyla' fıkranın maddeye eklendi i belirtilmi tir.

Görüldü ü gibi TCK'nun 245. maddesi; ikinci fıkrası ile sahte banka veya kredi kartını üreten, satan, devreden, satın alan veya kabul eden ki iyi cezalandırırken, üçüncü fıkrası ile sahte olu turulan veya sahtecilik yapılan banka veya kredi kartının kullanılması eylemini cezalandırmaktadır.

Somut olayımızda oldu u gibi sahte banka veya kredi kartını hem olu turan hem de kullanan ki inin eyleminin ne ekilde cezalandırılaca ı hususu tartışılmalıdır. Doktrinde bir kısım yazarlar bu durumda TCK'nun 245. maddesinin hem ikinci hem de üçüncü fıkrasındaki suçun olu aca ı görü ündedirler. (Veli Özer Özbek, Pınar Bacaksız, Koray Do an, Iker Tepe, Türk Ceza Hukuku Özel Hükümler, Seçkin Yayınları, 11. Baskı, sf 1003). Bir kısım yazarlar ise banka veya kredi kartını olu turmak ve kullanmak eklinde gerçekleş en eylemin sadece üçüncü fıkrada düzenlenen suçu olu turaca ı görü ündedirler. (Durmu Tezcan, Mustafa Ruhan Erdem, R. Murat Önok, Teorik ve Pratik Ceza Özel Hukuku, Seçkin Yayınları, 14. Baskı, sf. 1000; Do an Soyaslan, Ceza Hukuku Özel Hükümler, 10. Baskı, Ankara 2014, Yetkin yayınları, sf. 325).

Bu bilgiler ı ı nda; sanı ın sahte nüfus cüzdanı kullanmak suretiyle kredi kartı düzenletmesi ve bu kredi kartını çe itli defalar kullanarak menfaat sa laması eklinde gerçekleş en ve bu kabulde dosya kapsamı itibarıyla bir uyu mazlık olmayan somut olayda;

Sahte kredi kartını olu turmak ve bu kartı kullanmak eklinde iki farklı eylem oldu undan fikri içtima hükmünün, yine TCK'nun 245. maddesinin ikinci ve üçüncü fıkralarında öngörülen suçlardan biri di erinin unsuru ya da a ırla tırıcı nedeni olarak düzenlenmedi inden bile ik suç hükümlerinin uygulanamayaca ı açıktır. Kanun koyucu ikinci fıkrayı daha sonradan maddeye ekleyerek, banka veya kredi kartını 'üreten, satan, devreden, satın alan veya kabul eden' ki inin eylemlerini ayrıca cezalandırma iradesini ortaya koymu tur. Maddeler arasında tüketen tüketilen norm veya geçitli suç ili kisi de söz konusu de ildir. Bu itibarla eylemlerin iki farklı suçu olu turdu unun kabul edilmesi ve yerel mahkeme direnme hükmünün onanmasına karar verilmesi gerekir" dü üncesiyle,

Ço unluk görü üne katılmayan altı Ceza Genel Kurulu Üyesi de, benzer dü üncelerle kar ı oy kullanmı lardır.

SONUÇ:

Açıklanan nedenlerle;

1- Kar ıyaka 6. Asliye Ceza Mahkemesinin 28.05.2012 gün ve 438-466 sayılı direnme hükmünün, sanı ın ma dura ait banka hesabı ile ili kilendirilerek olu turulmasını sa ladı ı sahte kredi kartını, bir suç i leme kararının icrası kapsamında de i ik zamanlarda birden fazla kez kullanmak suretiyle kendisine yarar sa laması eklindeki eylemlerinin bir bütün halinde zincirleme ekilde TCK'nun 245/3. maddesindeki suçu olu turdu u gözetilmeden, sanık

hakkında aynı maddenin ikinci ve üçüncü fıkralarındaki suçlardan ayrı ayrı mahkûmiyet hükümleri kurulması isabetsizli inden **BOZULMASINA**,

2- Dosyanın, mahalline gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Ba savcılı ına **TEVD NE, 09.05.2017** günü yapılan müzakerede oyçoklu uyla karar verildi.

Abdulhalik YILDIZ
Birinci Ba kanvekili
Onama

Hamdi Yaver AKTAN
18.C.D.B k.
Onama

Ramazan ÖZKEP R
19.C.D.B k.

İmettin KÖKLÜ
20.C.D.B k.

Mehmet BERBER
15.C.D.B k.
Onama

Vuslat D R M
13.C.D.B k.

Ahmet ER
12.C.D.B k.
Onama

Mustafa DEM RDA
14.C.D.B k.
Onama

Mustafa Kemal SEMERC O LU
17.C.D.B k.

Eyup YE L
16.C.D.B k.

Ali KINACI

Rıza AH N
Onama

Hüseyin CANAN

Mahmut KAYA

Ali ALTINKAYA
1.C.D.B k.V.

Mustafa BULUT

Nihat ALTUNOK

Alper Yükselen B K RL

Zeynep AH N

Fidan BALCI
2.C.D.B k.V.

efik AKYILDIRIM
Onama

Kar ıla tırıldı.
Yazı leri Müdürü

H.A